

[Finansministeren.]

en Skat af Indtægten, vil en Skat af Renteindtægten virke mere rimelig i Øjeblikket end en Skat paa al Indkomst. Jeg tror, at den særlige Indkomstskat, der foreslaas paa dette Omraade, har en Fordel.

Jeg kan derfor ikke give den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti Ret i, at det er noget, der kan komme ind under Umoral eller slet Økonomi, at man beskatter Renten, og med Hensyn til Obligationskursernes Sænkning og lignende tror jeg ikke, det er nødvendigt at fortsætte Diskussionen herom. Vi kan vist alle være enige om, at en Renteskat, der rammer alle Renteindtægter, ikke kan faa nogen særlig Virkning overfor Obligationerne. Obligationernes Kurser fastsættes jo ikke paa mystisk Maade, de fastsættes ved en Vurdering af de økonomiske Forhold, der ligger bagved, og jeg vil saa længe som muligt tro paa den sunde Fornuft ogsaa med Hensyn til Obligationskursernes Bevægelse og saa længe som muligt afholde mig fra at tro paa Mystik ogsaa paa dette Omraade. Der skal i hvert Fald en ikke ringe Del Mystik til, for at man skal kunne faa sig selv til at tro, at et Forslag om, at Renteindtægter skal betale Afgift, enten de har den ene eller den anden Form, særlig vil komme til at ramme Obligationskurserne. Afgiften vil ramme Obligationsrenten paa samme Maade, som den vil ramme de andre Renteindtægter, men heller ikke anderledes.

Jeg maa slutte med at beklage den Afvisning, som Forslagene i Realiteten har faaet. Jeg forstaar, det er Meningen at henvise dem til et Udvalg, og det takker jeg for saa vidt for — jeg skal naturligvis bidrage mit til, at Forhandlingerne i Udvalget kan blive ført paa en saa god og saglig Maade som muligt —, men jeg tør desværre ikke af det, der er sket her i Dag, udlede noget Haab om, at jeg kan forvente, at Udvalgets Flertal vil give Tilslutning til Forslagene.

Hauch: Jeg vil udtale min Paaskønselse af, at den højtærede Finansminister vil medvirke til i det kommende Udvalgsarbejde at søge at bringe saa meget ud af det i Retning af Enighed, som det maatte være muligt. Naar man hørte den højtærede Finansministers Tale, fik man i øvrigt ikke noget stærkt Indtryk af, at han gik til disse Forhandlinger med nogen særlig god Villie til at imødekomme de Synspunkter, der har været fremført fra vor Side, men det skal jeg se bort fra. Jeg holder mig

til Slutningsbemærkningen og den Kendsgerning, den rummer.

I øvrigt synes jeg, at den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister i Dag har talt om Kapital og Opsparing af Kapital, staar paa en mærkelig Maade til den i og for sig gode Tale, den højtærede Minister holdt i Radioen umiddelbart før Landstingsvalget. Da var der ikke saa meget Tale om de Hovedsynspunkter, der er kommet frem her; da var det af Betydning, at Sparerne ikke kom til at lide nogen Skade. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister maa have haft den Nytte af sin Tale, som han tilsigtede paa den Tid, den blev holdt.

Den højtærede Finansminister siger til os, at vi jo dog maa medvirke til at skaffe Balance paa Finansloven; det vilde være uforvarligt, om man ikke vilde medvirke dertil. Ja, naturligvis, det vilde være uforvarligt; derfor er det heller ikke et Standpunkt, vi indtager. Vi vil medvirke dertil, og vi har ogsaa sagt paa Forhaand, under hvilke Former vi vil medvirke. Det ved den højtærede Finansminister udmærket godt. Den højtærede Minister henviste til, at vi ikke vilde være med til Gennemførelsen af de Toldlovsforslag, som forelaa til Behandling her for nogen Tid siden. Ja, men Grunden var jo den, at vi ikke vilde være med til at gennemføre de Beskyttelsesforanstaltninger, som den højtærede Minister meget rigtigt bemærkede, at disse Forslag indeholdt, og det var ogsaa vor Begrundelse, hvad den højtærede Finansminister meget godt ved.

I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, naar der er Tale om at stille Forslag, at det maa være Ministeriet, der stiller dem. Det er Ministeriet, der raader over de Apparater, som skal til for at stille Forslag. Men man skulde ikke synes, at det var uforstandigt af en Regering at udarbejde disse Forslag saaledes, at der var Mulighed for at faa dem vedtaget. For det kan naturligvis nok have sin Interesse at fremlægge Forslag, men det er ikke uden Betydning, naar det drejer sig om noget saa vigtigt som at skaffe Balance paa Finansloven, at Regeringen og Finansministeren da finder det Grundlag, hvorpaa det vil være muligt at samle Rigsdagen om at skaffe denne Balance. Det er det, den nuværende Regering ikke synes at ville give noget væsentligt Bidrag til. Den høje Regering har sin bestemte Mening om, hvordan Indtægter skal skaffes, og dersom man ikke vil gaa ind paa det, siger man, at Oppositionen overhovedet ikke vil forhandle med